

Міністерство освіти і
науки, молоді та спорту України

Прикарпатський національний університет імені
Василя Стефаника

Юридичний інститут

Івано-Франківський обласний осередок Асоціації
кримінального права України

Політика в сфері боротьби зі злочинністю

Матеріали Всеукраїнської науко-
во-практичної конференції
(1-2 березня 2013 року)

м. Івано-Франківськ, 2013

ББК 67.9 (4Укр)

П68

Оргкомітет та редакційна колегія:

Фріс Павло Львович – завідувач кафедри кримінального права Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, Заслужений діяч науки і техніки України, академік АН ВО України, доктор юридичних наук, професор

Микитин Юрій Іванович – заступник директора Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, доцент кафедри кримінального права, кандидат юридичних наук, доцент

Загурський Олександр Богданович - доцент кафедри кримінального права Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника, кандидат юридичних наук, доцент

Козич Ігор Васильович – старший викладач кафедри кримінального права Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, кандидат юридичних наук

П68 Політика в сфері боротьби зі злочинністю [текст] : *Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (1-2 березня 2013 року, м.Івано-Франківськ).* - Івано-Франківськ: Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2012. - 307 с.

У збірник включені статті і тези доповідей учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції «Політика в сфері боротьби зі злочинністю», яка відбулася 1-2 березня 2013 року на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Висвітлюються результати наукових досліджень проблем кримінально-правової, кримінально-процесуальної, кримінально-виконавчої та кримінологічної (профілактичної) політики, а також інші аспекти політики Української держави в сфері боротьби зі злочинністю.

Теоретичні положення і практичні рекомендації учасників конференції щодо удосконалення різних підсистем політики в сфері боротьби зі злочинністю стануть вагомим кроком на шляху розвитку правової думки та законодавчого процесу.

Для студентів, слухачів, курсантів юридичних інститутів та факультетів, науковців, практичних працівників та всіх зацікавлених осіб.

© Юридичний інститут Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2013

<i>Загурський О.Б.</i> До питання удосконалення понятійного апарату кримінального процесуального закону	214
<i>Зеленський С.М.</i> Справедливість як критерій доцільності конвергенції моделей кримінального судочинства	217
<i>Кадук С.В.</i> Сучасні засоби функціонування натурних колекцій	220
<i>Лотоцький М.В.</i> Актуальні питання перехідних положень нового Кримінального процесуального кодексу України.....	223
<i>Микитин Ю.І.</i> Кримінально-правова і кримінально- процесуальна політика у сфері примирення за новим КПК України як підґрунтя для застосування медіації	225
<i>Стеблінська О.С.</i> Окремі питання ролі органів слідства і прокуратури в системі органів кримінальної юстиції згідно нового КПК України.....	227
<i>Люліч В.А.</i> Закріплення права захисника на збирання доказів у Кримінальному процесуальному кодексі України	229
<i>Максимів Л.В.</i> Деякі особливості застосування тимчасового арешту як засобу забезпечення видачі особи (екстрадиції)	232
<i>Пришляк С.О., Дякун М.В.</i> Поняття та особливості застосування домашнього арешту за новим КПК України	234
<i>Скільський І.І.</i> Проблемні аспекти правового регулювання меж судового розгляду згідно нового Кримінального процесуального кодексу України	236
<i>Харченко І.Г.</i> Гіпноз та можливості його використання в боротьбі з правопорушеннями.....	238
<i>Шиляревич В.В.</i> Деякі питання дослідження критеріїв розмежування заходів безпеки, що характерні для кримінального права України, та кримінально- процесуальних заходів безпеки	240
Питання кримінально-виконавчої політики	242
<i>Копотун І.М.</i> Витоки становлення кримінологічних засад протидії пенітенціарній злочинності	242
<i>Притула А.М.</i> Порушення правил роздільного тримання – потреба в криміналізації діяння.....	244
<i>Клім С.І.</i> Бінарність реалізації права на сім'ю в місцях позбавлення волі	247

- б) гіпноз має використовуватися не тільки з метою актуалізації забутого, а й для здолання конфлікту. Гіпноз у практиці оперативно-розшукової діяльності може використовуватися тільки по відношенню до свідків та потерпілих.
1. Чечель Г., Седих Л. Особенности квалификации перступления, совешенного загипнотизироваанным лицом // Уголовное право. - 2009, - №3, - с. 54
  2. Слободянык А.П. Психотерапия. Внушение. Гипноз. - К.: Вид-во «Здоров'я», 1978. - С. 151-154.
  3. Буль П.И. Основы психотерапии. - Л.: Медицина, 1974.
  4. Слободянык О.П. Судова психіатрія: Навчальний посібник для студентів юридичних спеціальностей вузів. - Львів: Вид-во Львівського ун-ту, 1963.
  5. Ротенберг ВС. Гипноз и образное мышление // Психологический журнал. - 1985. - №2. - Т.6.
  6. Ларин А.М. Криміналістика и паракриміналістика. - М: БЕК, 1996. - С. 133.

Шпіляревич В.В.

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ КРИТЕРІЇВ РОЗМЕЖУВАННЯ ЗАХОДІВ БЕЗПЕКИ, ЩО ХАРАКТЕРНІ ДЛЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНИ, ТА КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ЗАХОДІВ БЕЗПЕКИ

Під впливом інтеграційних і глобалізаційних процесів спостерігається тенденція зближення різних галузей права. Основною базою такого зближення виступають загальнолюдські цінності, принципи верховенства права, принципи демократичної, соціально-правової держави тощо.

У зв'язку з цим дослідження правової природи заходів безпеки, що характерні для кримінального права України, свідчить про недопустимість ототожнення останніх із заходами безпеки кримінально-процесуального характеру.

Необхідність розмежування та наукового обґрунтування зазначених вище інститутів обумовлюється відсутністю теоретичних надбань з відповідної проблеми.

Навіть те, що спільність заходів безпеки у кримінальному праві України та кримінально-процесуальних заходів безпеки виражається в їх застосуванні до відповідної особи виключно за мотивованим рішенням суду, винесеному у встановленому законом порядку, не перешкоджає виокремлювати надто багато критеріїв, які суттєво відокремлюють їх одне від одного. Перш за все, сама назва відповідних заходів свідчить про їх характер – одні належать до різновиду заходів кримінально-правового характеру, інші – до кримінально-процесуальних заходів.

З'ясовуючи питання про суб'єктний склад реалізації заходів безпеки, заходи безпеки, що характерні для кримінального права України, за мотивованим рішенням суду застосовуються до особи, яка перебуває у так званому "небезпечному стані", або вчинила злочин як такий, передбачений відповідною нормою Особливої частини КК України. Відповідно до закону України "Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів" від 23 грудня 1993 р. № 3781-ХІІ та закону України "Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь

у кримінальному судочинстві” від 23 грудня 1993 р. № 3782-ХІІ заходи безпеки кримінально-процесуального характеру застосовуються не до особи, визнаної судом у встановленому законом порядку винною у вчиненні того чи іншого протиправного суспільно небезпечного діяння, а до [1, ст. 2; 2, ст. 2]:

а) працівників суду і правоохоронних органів, їх близьких родичів;
б) осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві (потерпілий, цивільний позивач, цивільний відповідач, свідок, експерт, спеціаліст тощо), їх членів сімей та близьких родичів.

Ще однією ознакою, яка дозволяє розмежувати заходи безпеки, що існують у кримінальному праві України, від заходів безпеки, що застосовуються до працівників суду, працівників правоохоронних органів чи до осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, є мета (цілі) їх застосування. Так, перші є тими “іншими кримінально-правовими наслідками” [3, ч. 3 ст. 3], що можуть настати для особи у разі вчинення нею протиправного суспільно небезпечного діяння, застосовуються з метою не допустити у майбутньому вчинення нею повторного чи рецидивного кримінального правопорушення. На відміну від заходів безпеки, що притаманні вітчизняному кримінальному праву, заходи безпеки кримінально-процесуального характеру забезпечують захист працівників суду і правоохоронних органів від перешкоджання виконання покладених на них зав’язків і здійсненню наданих прав, а так само від посягань на життя здоров’я, житло і майно зазначених осіб та їх близьких родичів у зв’язку із службовою діяльністю цих працівників [1, ст. 1]. Застосування заходів безпеки до осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, спрямовані на захист життя, житла, здоров’я та майна цих осіб від протиправних посягань, з метою створення необхідних умов для належного відправлення правосуддя [2, ст. 1].

Таким чином, порівнюючи заходи безпеки, які існують у кримінальному праві України, із заходами безпеки, що застосовуються до відповідних суб’єктів кримінального процесу, доцільно виділяти такі критерії їх розмежування:

- 1) характер заходів безпеки;
- 2) суб’єкти, до яких можуть бути застосовані зазначені вище заходи;
- 3) мета (цілі) реалізації (застосування) заходів безпеки, характерних для кримінального права та кримінально-процесуальних заходів безпеки.

1. Закон України “Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів” від 23 грудня 1993 року № 3781-ХІІ [Текст] // ВВР. – 1994. – № 11. – ст. 50.

2. Закон України “Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві” від 23 грудня 1993 року № 3782-ХІІ [Текст] // ВВР. – 1994. – № 11. – ст. 51.

3. Кримінальний Кодекс України від 05.04.2001 р. № 2341-ІІІ [Текст] // ВВР. – 2001. – № 25. – Ст. 131.